

La violència que **taca**

Les agressions skins
tenen uns autors
molt concrets,
els vinculats
als moviments neonazis
o els que s'atribueixen
els elements bàsics
d'aquesta ideologia
tot i no estar polititzats.
A continuació
ens apropem
a alguns
d'aquests grups.

La violència nazi d'alguns skins continua ben present al nostre país, com demostren les últimes agressions i detencions policials. Aquesta violència duu al darrere, en determinats casos, una ideologia molt allunyada de l'origen dels skins. De fet, la ideologia subjacent en aquests actes violents, el neofeixisme, el neonazisme o el nacionalrevolucionarisme, tot i que en alguns casos és molt definida, en d'altres, la majoria, és molt difusa, basada només en tres o quatre tòpics, com asseguren diversos cossos policials.

Aquest tipus de gent són avui els responsables de la majoria d'agressions, els quals reben automàticament l'etiqueta de skins o "joves d'estètica skin". Una mena de dret a l'especificitat que només comparteixen amb altres agressors d'orígens diferents al català i a l'espanyol.

Tot i això, als Països Catalans, els skins violents d'ideologia nazi es concentren sobretot al Principat, bàsicament a Barcelona i a les comarques del Vallès i el Baix Llobregat. Al País Valencià, els skins més identificats amb el nazisme han quedat en gran part aixoplugats al voltant de plataformes com Espana 2000 i, en menor mesura, Democràcia Nacional. Armagedon, un altre antic grup neonazi, avui està oficialment desarticulat. De fet, a principi d'any el jutjat d'instrucció número 2 de València va tancar les diligències acusant 21 membres d'Armagedon d'apologia nazi i d'associació il·lícita. Ara estan a l'espera de judici.

Oficialment, els partits polítics neonazis o neofeixistes o nacionalrevolucionaris s'han volgut desmarcar, en general,

dels skins, per la imatge violenta que els acompanyava. Això no vol dir que en algunes ocasions els hagin utilitzat, però majoritàriament els han apartat dels grups més ideologitzats, per la qual cosa s'han hagut de buscar la vida "política" en formacions exclusives de skins nazis.

Actualment, el grup més destacat de skins violents d'ideologia nazi és Hammerskins. Aquest grup té la seu principal als EUA, on va ser creat a la fi dels anys vuitanta, i té seccions a països com Alemanya, Suïssa, França, Itàlia i Espanya. Segons l'historiador Carles Vinas, Hammerskins "és un grup molt hermètic i violent, que ha aconseguit establir una xarxa de contactes internacionals molt important que posa en pràctica a l'hora d'intercanviar-se material o d'organitzar concerts de música de la seva ideologia amb grups de diferents països". Fonts policials també asseguren que es fa un seguiment d'aquests grups per evitar que avancin cap a fenòmens com el de Le Pen a França.

Els skins adscrits a aquest grup no creuen en el sistema, que consideren controlat per un govern mundial sionista a l'ombra, i es malfien dels partits polítics. Tradicionalment els skins d'ideologia nazi al Principat sempre havien tingut com a referent el britànic Ian Stuart, fundador de l'organització Blood & Honour. Ara bé, en morir Stuart, el 1993, es van donar un seguit de dissensions internes al grup, per qüestions personals i econòmiques, que van provocar escissions dels grups skins nazis, de vegades amb trets i tot pel mig, i no només a Gran Bretanya sinó també arreu d'Europa. A Barcelona, fou aleshores quan un

grup de seguidors del Barça de l'ala més radical van crear Blood & Honour Barcelona-Cell, cosa que va enfurismar els skins nazis del RCD Espanyol, els quals, a partir d'aquell moment, van decidir de crear oficialment la secció de Hammerskins espanyola per reivindicar-se com a veritables skins nacionalsocialistes. En un primer moment, aquesta divisió barcelonina responia al matís catalanista que caracteritzava els Blood & Honour i a l'espanyolista dels Hammerskins, però actualment totes dues associacions han agafat la bandera de la hispanitat i no més els diferencien qüestions personals dels seus líders, la xarxa de relacions i l'adscripció futbolística, tot i que els Hammerskins són majoritaris i molt més forts que Blood & Honour.

El nucli central de Hammerskins és a Madrid, com va fer evident la Guàrdia Civil el passat 3 de març amb l'Operació Punyal. En aquesta ocasió, van detenir catorze membres dels Hammerskins, d'edats compreses entre els 25 i 38 anys, la majoria a la capital de l'estat. Només quatre van ser detinguts als Països Catalans, J. M. C. G., a Nàquera (Camp de Túria); F. P. S., a Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental); J. E. C. H., a Malgrat de Mar (Maresme); i F. S. M. T., a Barcelona. Aquest darrer és el principal líder de les Brigades Blanquiazules, el grup de seguidors extremistes del RCD Espanyol. Tots catorze, que van ser posats en llibertat un dia després de la detenció, estan acusats d'agressions i d'associació il·lícita, i alguns d'ells de tinença il·lícita d'armes, com una pistola del calibre 6,36 mm. A més, entre el material requisat hi ha publicacions i música amb lletres racistes i antisemites, de l'anomenat RAC (Rock AntiComunista). De fet, el detingut a Barcelona és també cantant d'un dels principals grups de música RAC, Torquemada 1488 (en referència a l'inquisidor espanyol, el 14, per les catorze paraules d'una frase lema neonazi, i els dos números 88 perquè en l'abecedari corresponen a HH, és a dir *Heil*, Hitler). De gent vinculada a Hammerskins també han sortit les discogràfiques de RAC, com la madrilenya Rata-ta-ta-tà, així com la promotora de concerts Promociones 88. En els darrers anys aquesta empresa ha organitzat di-

Material confiscat per la Guàrdia Civil en l'Operació Punyal, el passat 3 de març. Dels catorze detinguts, quatre van ser-ho a poblacions dels Països Catalans.

versos concerts al Vallès pel voltant del 20 d'abril, coincidint amb l'aniversari d'Adolf Hitler.

Fons policials apunten que tot i haver desarticulat aquest grup de Hammerskins, "això circula per Internet com la pólvora, i no és només un problema d'aquí, sinó de tot Europa", per la qual cosa asseguren que es pot controlar i evitar que deixi de ser testimonial, però que, alhora, les idees dels Hammerskins "no es poden eradicar del tot". Alguns dels skins nazis més destacats han estat detinguts diverses vegades i són contínuament controlats, però, segons fons policials, no s'hi pot fer res "fins que no facin alguna cosa". Un d'aquests personatges és A. F. A., de Castellar del Vallès, on ja va protagonitzar incidents en un concert el 12 de setembre passat pels quals va ser detingut per la Guàrdia Civil.

Pel que fa als Hammerskins, algunes fons conegedores d'aquest grup diuen que són entre cinquanta i cent a tot l'estat, dels quals uns vint segurament es concentren als Països Catalans, la gran majoria dels quals, al Principat. Fons policials apunten, però, que els Ham-

merskins centren la seva activitat a Madrid. De fet, el detingut a Nàquera només feia dos mesos que hi vivia i se sospita que s'hi havia pogut traslladar (des de Madrid) en saber que la Guàrdia Civil començava a investigar-los. Altres elements Hammerskins madrilenys també han abandonat la ciutat fa uns mesos per instal·lar-se al Principat. Tot i les estrictes mesures que fan servir per integrar nous membres, els Hammerskins han crescut en els darrers anys, de la mateixa manera que també ha augmentat el nombre de bandes de música RAC. Carles Vinas calcula que "si fa deu anys només hi havia quatre grups de RAC, avui ja n'hi ha prop de quaranta". En una de les webs d'aquests grups apareix una frase atribuïda al líder skin neonazi Ian Stuart, molt definitiva de la importància de la música per a aquests col·lectius (com ho ha estat també per a molts altres): "Un pamflet, el llegeixes i el llences a les escombraries; una cançó, l'aprens i la recordes per sempre." Fons policials reconeixen la importància de la música com a factor de propaganda i adhesió a certs postulats i actituds, però asseguren que aquest fenomen "ara no és preocupant".

Sánchez: "Aquestes agressions no es fan espontàniament, sinó que es planifiquen i coordinen per Internet"

Associacions de veïns i entitats socials i culturals del Vallès, com les de la foto a Terrassa, han protestat contra les agressions de skins racistes.

"Com el Vallès no hi ha res". A més dels Hammerskins, altres àmbits on han abundat els skins d'ideologia o estètica nacionalsocialista són les grades dels camps de futbol, entre els seguidors més radicals. Però, com explica Vinas, molts d'aquests skins, fruit de la pressió mediàtica i policial, a mitjan anys noranta van suavitzar la seva estètica per poder continuar fent les seves activitats i agressions sense ser tan visibles. A més dels elements dels grups més radicals d'alguns equips de futbol, l'altre pol d'organització dels skins neonazis catalans encara ben viu és l'àrea metropolitana de Barcelona, sobretot el Vallès Occidental. En aquesta comarca és on s'han detectat més agressions de skins nazis o de persones amb l'estètica d'aquests. La Federació d'Associacions de Veïns de Sabadell, per exemple, ja fa anys que reclama que la policia aturi les agressions de grups skins en barris com Torreguitart, la Concòrdia i Ca N'Oriac. Amb tot, les fonts policials diverses consultades per aquest setmanari asseguren que es tracta de "bretolades, fer mal per fer mal", de

gent violenta, amb el cap pelat i simbologia neonazi, però sense un pòsit ideològic consistent i sense una organització al darrere que els mobilitzi o que els coordini entre les diverses poblacions. Per tot això, els diversos cossos policials no consideren que es tracti d'una qüestió alarmant, tot i que sí "preocupant", sobretot pel que podria esdevenir en el futur. Entre les principals poblacions on les fonts policials situen els nuclis de skins neonazis més actius hi ha Sabadell, Castellar del Vallès, Terrassa (Vallès Occidental) i Sant Feliu de Llobregat (Baix Llobregat). En aquesta darrera població, on tenen un establiment on es ven material d'aquesta ideologia, també s'han detectat enfrontaments entre skins neonazis i grups de gent d'origen sud-americà.

Bretolades o organització? Tot i la prudència de les fonts policials, hi ha entitats que asseguren que en aquestes comarques hi ha una voluntat expressa d'organització de les agressions. La portaveu de SOS Racisme, Begonya Sà-

chez, assegura que les agressions que s'han viscut en zones com el Vallès "no són bretolades, no es fan espontàniament, sinó que es planifiquen i es coordinen a través d'Internet, com és el cas del que va passar a Castellar del Vallès el setembre passat, o el fet que no sols ataquen immigrants, sinó també les persones que han denunciat aquestes agressions". Per a Sánchez el que està passant "és preocupant, ja que els agressors cada cop són més joves". A més, adverteix que segurament hi ha moltes més agressions de les que es denuncien, ja que sovint les víctimes, algunes de les quals no tenen papers, viuen al mateix barri que els agressors i se senten massa intimidades per poder-ho denunciar. Sánchez assegura que "darrere d'aquestes agressions hi ha organitzacions d'extrema dreta".

Entitats com la Plataforma Antifeixista de Sabadell han acusat sovint el grupuscle nacionalrevolucionari MSR (Moviment Social Republicà) de tenir lligams amb aquests skins. Per contra, l'MSR afirma sempre que pot que ells no tenen res a veure amb els skins, tot i que no utilitzen un discurs antiskin tan contundent com havien fet temps enrere altres grups neonazis, com CEDADE. De fet, l'MSR no els tanca les portes, és coneguda la militància a l'MSR d'alguns skin nazi vallesà, i és ben sabut també que Alternativa Europea, l'entitat principal que el juliol del 2000 va crear l'MSR, tenia molts skins entre els seus membres. Darrerament fins i tot s'ha pogut veure un bon nombre de skins neonazis al costat de membres de l'MSR. Va ser el passat 20 de març, a la manifestació contra la guerra a Barcelona, en què l'MSR també volia protestar contra l'ocupació de l'Iraq. Els seus membres, però, van ser aturats a la plaça Catalunya per la policia per evitar que es barreassin amb la resta de la manifestació.

Tanmateix, l'MSR, tot i ser d'extrema dreta, no es pot comparar amb els Hammerskins, format només per skins nazis i sense la voluntat d'entrar en el joc polític. Els uns i els altres, però, formen part del microcosmos ultra, que alimenta com pot el brou de cultiu del qual intenten beure alguns joves del país.

Oriol Cortacans